

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5214/2019
23.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мишо Добријевић, адвокат из ..., против тужене „ББ“ АД из ..., чији је пуномоћник Јелена Тодоровић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6832/18 од 15.03.2019. године, у седници одржаној 23.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6832/18 од 15.03.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6832/18 од 15.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 2605/17 од 15.03.2018. године, исправљеној решењима истог суда од 03.05.2018. године и 20.06.2018. године, у првом ставу изреке, утврђено да је одредба члана 2. став 2. уговора о стамбеном кредиту/... закљученог 20.06.2006. године између странака, а која гласи: „банка задржава право промене каматне стопе тј. банка може до коначног измирења свих обавеза корисника кредита по овом уговору без закључења посебног анекса мењати висину каматне стопе из претходног става у складу са актима пословне политике банке која регулише висину и начин обрачуна камате“, ништава и да не производи правно дејство. У другом ставу изреке, тужена је обавезана да тужиоцу, на име неоснованог обогаћења у виду разлике између наплаћиване каматне стопе њеним неовлашћеним повећањем од стране тужене и иницијално уговорене каматне стопе, исплати означене месечне износе, са законском затезном каматом од појединачно наведених датума. У трећем ставу изреке, тужена је обавезана да тужиоцу, на име неоснованог обогаћења услед наплате месечних анuitета по основу курсних разлика насталих због неравноправно уговорених курсева, исплати означене месечне износе, са законском затезном каматом од појединачно наведених датума. У четвртом ставу изреке, тужена је обавезана да тужиоцу, на име накнаде за обраду кредита,

исплати 66.575,40 динара, са законском затезном каматом од 23.06.2006. године до исплате. У петом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му умањи износ преосталог неотплаћеног дела главнице кредита за износ од 1.028,05 CHF, те да у складу са тим сачини нови план отплате кредита и изда га тужиоцу. У шестом ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 110.259,00 динара, са законском затезном каматом од 15.03.2018. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6832/18 од 15.03.2019. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у првом, другом, трећем, четвртм и шестом ставу изреке. У другом ставу изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, и то дела првог става изреке којим је првостепена пресуда потврђена у четвртм ставу изреке, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је, у вршењу надлежности из члана 31. Закона о уређењу судова, на седници Грађанског одељења од 22.05.2018.године усвојио правни став о дозвољености уговарања трошкова обраде кредита. Према том ставу банка има право на наплату трошкова и накнада банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезао да банци плати трошкове кредита није ништава, под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови обраде кредита и пуштања кредита у течај, као и други трошкови које банка обрачунава кориснику приликом одобравања кредита или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани

у процентуалном износу и наплаћују се само кроз обрачун ефективне каматне стопе.

Побијана другостепена пресуда је у складу са усвојеним правним ставом. Тужена није доказала да је пре закључења уговора о кредиту, тужиоцу уручила понуду која је садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита, а на њој је био терет доказивања те чињенице (члан 231. ЗПП).

Због тога о посебној ревизији тужене није потребно одлучивати у циљу уједначавања судске праксе.

С обзиром да по оцени ревизијског суда нема ни других законом прописаних разлога за дозвољеност посебне ревизије тужене, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.12.2017. године, ради утврђења ништавости и неоснованог обогаћења, а вредност предмета спора побијаног дела износи 66.575,40 динара.

Како је вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић